

Mesikämmen

Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti

4/2009

Mesikämmen on partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n virallinen tiedotuslehti.

Painos: 100 kpl

Painopaikka:

Tapiolan seurakunnan monistamo

Päätoimittaja:

Maarit Alkula

Kansi:

Laura Pesonen

Taitto:

Mikko Vuorela

Tämän lehden toimittivat:

Maarit Alkula, *Mangustit ja*

Satu Heinonen, *Puumat*

Ville Vuoremaa,

Minna Vääräniemi,

Partiolippukunta
Mankkaan Eräsudet ry.

Perustettu: 1994

Jäsenistö:

Tyttöjä ja poikia, noin 100 henkeä

Kolo:

Mankkaan Makasiini

Vanhan-Mankkaan kuja 2C

Internet-sivut:

www.erasudet.fi

Lippukunnanjohtaja:

Suvi Attila

suvi.attila@erasudet.fi

040-842 7526

Sisällys

Pääkirjoitus	3
Lapinvaellus	4
Vaeltaja vaitonaisina	6
Hiipivä Haamu	8
Lippukuntaretki	10
Johtamista Oppimassa	13
Puumat Lahdessa	13
Joulun aikaan partiossa	14
Juurut	15
Johtajiston yhteystiedot ja kokousajat	16

Kalenteri

12-13.1

Kevätkauden kokoukset
alkavat

KYSY KYÖSTILTÄ!

Askarruttaako jokin mieltäsi? Etkö pääse kaverisi kanssa yksimielisyyteen siitä, missä ensimmäinen Väiski järjestettiin tai kuka oli ensimmäinen ihminen avaruudessa? Mitä kysymyksesi koskeekaan, nyt sinulla on loistava tilaisuus saada vastaus selville. Kaikkien alojen asiantuntija Kyösti nimittäin alkaa vastailta Mesikämmenen lukijoiden kysymyksiin uudella palstallaan. Lähetä kysymyksesi sähköpostilla osoitteeseen kysy_kyostilta@erasudet.fi, niin Kyösti selvittää asian ja vastaa sinulle Mesikämmenessä.

Pääkirjoitus

Istun tietokoneen ääressä ja yritän kiireisenä tehdä monta asiaa yhtä aikaa. Ulkona sataa pitkästä aikaa kauniita, suuria lumihualeita, mutta en ehdi niitä ihailemaan. Koulu tuntuu vievän aikaa loputtomasti, ja kun päälle lisätään harrastukset, ei 24 tuntia vuorokaudessa tunnu riittävän millään.

Toisaalta vaikka harrastukset vievät aikaa, on niistä myös paljon iloa. Pääkirjoitusta pohtiessani juttelen ystäväni kanssa, ja hän kertoo katuvansa sitä, että aikoinaan lopetti partion. Se ei silloin tuntunut sopivan aikatauluun, joten harrastus jäi. Nykyään melkein kaikki kaverit ovat partiossa, ja ”niillä on niin paljon omia juttuja, mitä en tajua ja mistä olen jäänyt paitsi. Partiossa opitaan perus elämäntaitoja ja selviytymistä toisten ihmisten kanssa, eikä vain solmuja”. Siinä ystäväni on oikeassa. Hyvästä harrastuksesta on monenlaista iloa.

”Ja olis se ollut kiva oppia suunnistamaankin kunnolla. Mä eksyn yhtenä”, ystäväni jatkaa. Totean, että kyllähän partiolaisetkin joskus eksyvät. Mutta se ei haittaa, ja yhdessä partiokavereiden kanssa niistäkin tilanteista selvittää. Monien oppimieni

taitojen yläpuolelle nostankin nimenomaan ihmiset, joihin olen partiossa tutustunut. Ystävät tekevät harrastuksesta niin antoisan, että siinä pysyy mukana, vaikka aikaa ei aina ihan tarpeeksi olisikaan. Ja mukaan voi myös liittyä ihan koska tahansa. Ei ole liian myöhäistä palata, vakuutan ystävälleni. Partioon olet aina tervetullut.

Pidetäänhän kiinni ystävistämme ja vietetään onnellinen joulu!

Maarit Alkula

Päätoimittaja

Vaeltamassa Lapissa 20.–27.7.09

Tämän Lapin-reissun tarinan Teille selostaa Minna, mukana todistamassa Satu, Heinä, Tiia ja Oxa.

Tapasimme aamulla Helsingin lentoasemalla, ja lensimme sieltä Ivaloon ja taxilla Raja-Jooseppiin. Matka alkoi jännittävästi, kun meidän piti ensimmäiseksi ylittää pitkä ja hieman hutera riippusilta, ja välimatka piti olla n.10m sillan ylittäjien välillä. Kun tämä alkuhuipennus oli ohi, ylitimme hyisen kosken, mikä oli haastavaa painavien rinkkojen kanssa. Kukaan ei kastunut. Nämä ensimmäiset 500m veivät meiltä n.1½h.

Ensimmäiseksi yöpymispaikaksi valitsimme

jonkun satunnaisen paikan. Alkuretki tuntui maittavan kaikille, varsinkin silloin kun Oxa kaivoi rinkastaan marinoidun naudan sisäfileen.

Aamulla nousimme silloin kun tuntui hyvältä. Aurinko paistoi ja vesi oli kirkasta, mutta oli haikeaa ajatella, että sisäfile oli nyt mennyttä eilisen nautiskelun jälkeen. Jatkoimme matkaa Muoravaarakan kämppään, jonka olimme aikaisemmin vuokranneet. Eksyimme melkein muutaman kerran, ja matkan aikana tuli ylitettyä muutama suo ja monta kaatunutta puuta. Olo oli välillä kuin esteratahevosella.

Päästyämme Muoravaarakkaan lepäsimme hetken. Satu ja Heinä jäivät pitämään vahtia, kun minä, Tiia ja Oxa lähdimme katsomaan Paratiisikurua. Matka oli pelkkää nousemista, mutta onneksi rinkat jäivät kämppään. Pidimme tauon Pirunportilla ihailien maisemia. Sen jälkeen saavuimmekin pian Paratiisikurulle. Täytimme siellä vesipullot ja katsoimme Tiian kanssa kun Oxa uskaltautui uimaan jääkylmään lammikkoon. Paluumatka oli todella raskas, sillä tullessamme Paratiisikuruun laskeuduimme jyrkkää rinnettä alas, ja nyt se piti kävellä ylös! Loppumatka olikin kevyempää, joten hölkkäsimme auringon laskiessa takaisin kämpälle. Vaelluskengillä oikein mielenkiintoinen kokemus.

Seuraavana aamuna herättyämme suuntasimme kohti LUIROA. Kävelimme Sokostin vierestä, koska aika riittänyt

siellä käymiseen. Kolmas päivä tuntui pitkältä ja raskaalta, mutta lopulta saavutimme Luiron kämpän. Pääsimme käymään saunassa ja nauttimaan muidenkin ihmisten seurasta. Sinä yönä emme nähneet auringon laskevan ollenkaan.

Luirolta jatkoimme matkaa Kotakönkään laavulle kahdessa porukassa. Heinä ja Satu kiersivät Tunturikurun kautta vahingossa GPS-laitteen avulla, koska kartta oli Oxalla. Me kiipesimme jonkun satunnaisen tunturin yli ja löysimme melkein perille, kunnes kartta loppui kesken. Jatko-osa oli Heinällä. Loppujen lopuksi pääsimme suhteellisen hyvin perille Oxan muistin avulla, ja Heinä ja Satu selvisivät Tuiskukurun karuista oloista, vaikka Heinällä olikin jo valmiiksi rakkula jalassaan.

Aamulla Sadun maha oli sekaisin ja Heinän rakkula oli pahentunut, samoin isovarpaan hiertymä. Kulku oli hitaampaa, mutta ohitimme silti Hikiojan kunnialla ja nautimme hetkisen auringosta Rautalamella. Sadun vointi oli kuitenkin huonontunut, joten loppumatka jäi lyhyemmäksi.

Kerran löysimme kenttää kännyköille, ja löin ennätyksen saaduissa tekstiviestimäärissä.

Yövyimme Luulammella, ja aamulla kävelimme vielä muutaman kilometrin Kiilopään keskukseen ja jatkoimme taksilla Laanilaan Tiian mökille.

Koko matkan aikana sää oli odotettua ihanampi, aurinkoinen ja lämmin, mutta illalla hyttysset olivat suurin vihollinen, ja kävellessä jesari ja rakkolaastarit rakkaimpia ystäviä. Suosittelen Lapin-vaelluksia Saariselälle kaikille elämän tarkoitusta etsiville!

Das Ende.

Minna Vääräniemi

Vaeltajat vaitonaisina

Vaeltajaretkellä 22.-24.5. Dávarissa oli hiljaista. Ohjelmassa oli nimittäin mykkäliljan suorittaminen. Täysin kommunikoimatta ei kuitenkaan tarvinnut olla, sillä keskustelu ja blogin kirjoittaminen onnistui paperilla. Tässä näytteitä:

23.5.09 12:52

Kävin just heittää Sofian motarin varteen (se jäi liftamaan). Kun lähettiin niin auto starttas eka hyvin, liikku metrin ja sammu. Sit se ei enää startannukkaan kiltisti.

Autossa Sofian kanssa oli helppo olla hiljaa, mut saman tien ku Sofia nousi pois ni puhuin itsekseni. En siis osaa olla hiljaa yksin.

-Satu

23.5.09 14:45

Ihan hiljasta lounaspöydässä. Minna ja Suvikäy kiivaasti keskustelua paperitse saunan ja päivällisen ajankohdasta.

-Satu

*ENÄÄ ALLE 3 TUNTIA!!

KESKUSTELU

Minna: SATU! Me kipataa döfikset! \o/ Kun Alex kaivoi kuopan.

Satu: Mä haluan ton Suvin taudin ni ei tartte kippailla

Suvi: Tuu tänne, annan pusun.

Satu: Mut sit Minna joutuu tekee sen yksin.

Suvi: Minnakin saa pusun jos haluaa! <3

Satu: Kuka sit sen tekee?

Minna: ...Alex <3

Alex: Oireet tulee vasta parin päivän kuluttua! Ja nenä tukossa ei haista sitä.

*Ahistavaa olla hiljaa. Ihan kuin kaikki olisivat vihaisia toisille... :D

*Se sokeri tulee kaikkialta muualta paitsi mistä pitäisi.

00:27

Löysin ulkoa hanan, kätevää kun täällä kämpällä jatkuvasti juoksee vesi. Tosin ilmeisesti se hana toimii vain sateella. Nyt ollaan menossa nukkumaan, aamulla meinataan taklata huussipönttö kaimaamme kuoppaan. Tosin kuoppaa ei vielä ole...

-Suvi

*Sun kynä tippu tästä alas...

*Vielä 11h hiljaa! Ja hereillä! Klääh!

Tahtoo kotiin pelaamaan Simsiä! Eikä tyhjennellä vessaa, The Sims 3 ilmestyy 4.6!

*Oi, ai, heh ei oo suomea.

*Tuttipullokompleksi? Aikaisintaan 21:30 eli lämmitys 20:30-->

13:26

Toisten huomion saaminen on hankalaa jollei ole koksetusetäisyydellä. Joskus lattian/pöydän tömistys auttaa, joskus taputus tai vihellys. Kuitenkaan aina toiset ei kiinnitä huomiota sellaisiin ääniin.

-Suvi

*Kattilassa oli jtn moskaa pohjalla?

Tarvii kaivaa vielä n.10cm lisää! Sitten varmaan tarpeeksi syvä. Harmi kun ne ei käytä kuoriketta. Imisi nesteen ja hajut.

-Alex

*Sit jos on hätä niin inise.

*Varo sun pään sivulla olevia kuppeja

16:41

Kipsattiin Sadun naama. Oli huippua! Se ei näe eikä kuule mtn, eikä se saa puhua :D Se vaan kuulee ja haistaa :P Kohta on mun vuoro...

-Minna

Löytyykö taiteellista lahjakkuutta? Oletko aina halunnut suunnitella jotain?

Mankkaan Eräsudet aikoo hankkia omat anorakit syksyllä 2009. Nyt tarvitaan hyviä ideoita selän kuvaksi/tekstiksi

Anorakin väriksi tulee eräsusimaisen tummansininen ja etutaskun läppään painetaan lippukuntamme nimi ja logo. Selkään tulevaa tekstiä tai kuvaa ei

kuitenkaan ole vielä valittu, joten nyt Sinulla on mahdollisuus vaikuttaa. Lähetä lyhyt ja ytimekäs, eräsusimainen lausahdus tai kuvaehdotus sähköpostilla 31.1 mennessä osoitteeseen maarit.alkula@erasudet.fi tai toimita omalle johtajallesi. Parhaat ideat palkitaan kunniamaininnoin ja voittajaehdotus palkitaan anorakilla.

Hiipparissa kaksin kappalein

1.11. Helsingissä vilisi erikoisesti pukeutuneita partiolaisia. Käynnissä oli Hiipivä Haamu, salapoliisi- ja kaupunkituntuskilpailu, jonka Ilvesveikot-lippukunta järjestää joka vuosi. Tällä kertaa mukana oli Eräsusista kaksi kisavartiota, jotka molemmat nyt kertovat kokemuksistaan.

Hyperinflaatio 2.0

Kauniina, mutta pilvisenä sunnuntaiaamuna urhea vartiomme Hyperinflaatio 2.0 suuntasi kolmen miehensä (Emil, Ville ja Jaakko) voimin kohti Hiipivän Haamun lähtöpaikkaa, eli Franzenia-rakennusta. Siellä näimme sekavan alkuvideon ja saimme Päivän Pamauksen, kilpailun virallisen lehden, josta selvisi mm. juonen alkukäänteet ja rastien sijainnit.

Tämän jälkeen suuntasimme ensimmäiselle rastillemme Hietalahteen, josta saimme lämmintä mehua ja hattaraa. Rastilla ollut tilausratikka, tai siis Alppieskimoiden kiertoajelu, kyyditsi meidät Kauppatorille, josta suuntasimme kohti muita rasteja. Ne sijaitsivat mm. Olympiastadionilla ja Tekniikan museossa.

Näin päivä alkoikin kääntyä kohti iltaa, ja me suuntasimme kohti maalia, jonka sijainti oli helposti pääteltävissä Päivän Pamauksesta. Maalissa meidän piti enää täyttää lopputehtävät, joissa kyseltiin kilpailun juonesta sekä joistain yksityiskohdista. Lopputehtävät olivat melko vaikeat (johtuen ehkä siitä, että emme tajunneet juonesta mitään). Sitten lähdimmekin kotiin.

Kilpailun tulosten paljastuttua saimme tietää, että olimme kilpailun A-sarjassa 25:s 76:sta, eli kilpailu meni paremmin kuin osasimme odottaa. Ensi vuonna uudestaan!

Mangustiit-vartio

Merirosvoja Helsingissä

James von Lynx kävi taas perinteisellä marraskuun vierailullaan Helsingissä. Ja mukanaan hän toi tietenkin salapoliisi- ja kaupunkituntemuskilpailu Hiipivän Haamun. Tämänkertaisessa kilpailussa selviteltiin Suomen sukulaiskansojen Gerflaamien ja Alppieskimoiden kieroja suunnitelmia Helsinginniemen tuhoamiseksi. Nämä sukulaiskansat olivat myös löytäneet uuden mineraalin nimeltä ”ratina”, jota kilpailuun osallistuneet pääsivät ihastelemaan.

Lippukunnastamme osallistui yksi johtajaryhmä ja yksi poikatarpojaryhmä. Meri-teemaa noudattaen johtajat kaivoivat kaapeistaan miekkansa ja hattunsa ja esiintyivät merirosvoina. Tarpojat taas vetivät päähänsä snorkkelit.

Kuukauden verran kilpailun ennakko tehtäviä väkerettyämme koitti vihdoin kilpailupäivä. Lähdössä meille ojennettiin kilpailun virallinen lehti Päivän Pamaus, josta löytyi vihjeitä ja tiedot viiden rastin ja maalin sijainnista. Rastit oli sijoitettu ympäri Helsinkiä muun muassa osoitteeseen Viikintie 1 ja vanhalle bussiasemalle.

Rastien löytäminen kysyy hyvää kaupunkituntemusta, sillä Päivän Pamaus ei suoraan kerro missä ne sijaitsevat vaan se täytyy päätellä. Kun rasti on vihdoin löydetty, siellä suoritetaan jokin tehtävä, joka ei välttämättä liity mysteerin ratkaisuun. Tällä kertaa rakenneltiin katapultteja ja ratkottiin arvoituksia. Tehtävän jälkeen voi kierrellä rastipaikalla ja esittää kysymyksiä, jotta saisi mysteerin ratkaistua. Myös itse rastipaikka ja sen sisustus antavat paljon vinkkejä.

Koko päivän Helsinkiä kierreltyämme juoksimme viimeisillä voimillamme maaliin, jotta ehtisimme sinne meille annettuun aikaan. Maalissa saimme ison paperinivaskan täynnä kysymyksiä kilpailusta ja mysteeristä. Täytettyämme paperit parhaamme mukaan lähdimme uupuneina, mutta tyytyväisinä kotiin päin.

Merten kauhu Kapteeni Satu

Näytelmiä ja Napakymppiä

Lippukuntaretki Kirilässä 23.-25.10.2009

Kokoonnuimme syksyisenä iltapäivänä Nihtisillan ABC:lle vanhempien kyydeillä, mistä jatkoimme matkaa kävellen bussipysäkillä. Olimme ajoissa pysäkillä, mutta niin oli bussimmeikin; saimme oman tilausbussin, koska muuten emme olisi kuulemma mahtuneet rinkkoinemme kaikkinemme kyytiin. Matka Kirilään alkoi mukavasti, vaikka saimmekin selville, että olimme saaneet virheelliset matkaliput Matkahuollolta.

Kämpälle saavuttuamme majoituimme ja tutustuimme alueeseen ja kämppään, joka oli meille kaikille uusi. Majoittumisen ja kämpän lämmittämisen jälkeen tutustuimme B-P:n tarinaan audiovisuaalisen esityksen

avulla, saimme arvailla Pyhän Yrjön teoista tietovisan yhteydessä, ja näimme hienon partioaiheisen näytelmän. Loppuilta kului iltapalan ja iltapesujen kera.

Lauantaiaamuna aamupalan jälkeen aloitimme aamun lipunnostolla, jonka jälkeen alkoivat päivän ohjelmat. Sudenpentujen ohjelma alkoi työkalupakkien rakentelulla. Seikkailijat pääsivät pistesuunnistamaan rasteille, joissa käsiteltiin kiusaamisen eri tilanteita.

Lounaan jälkeen sudenpennut tekivät lähtöä takaisin Espooseen Sadun kanssa. Matka sujui muuten ongelmitta, mutta bussimme ajoi Nihtisillan rampin ohi ja joutui kääntymään Leppävaarassa takaisin. Seikkailijoilla jatkui ohjelma ensiaputaitojen parissa. Monet seikkailijat ihmettelivät, miten pystyimme tuhlaamaan melkein kokonaisen ketsuppipullon tuon ohjelman aikana Astan jalkaan.

Suvi rupesi tekemään lähtöä lounaan jälkeen, kun me aloimme suunnitella iltaohjelmaa. Pääsimme tutustumaan toisiimme Napakymppi-ohjelman ansiosta, ja toteamaan että joskus ystävät tuntevat toisensa paremmin kuin veljekset. Saimme myös nähdä suurta suosiota saaneen Erä-Jorma -näytelmän toisen osan, ja tarpojien suunnitteleman tietovisan avulla opimme taas jotain uutta.

Sunnuntai kului leppoisasti osittain johtajien suunnittelemassa ja tarpojien toteuttamassa aarteenmetsästyksessä, jota seikkailijat pääsivät etsimään aamulla. Lounaan jälkeen siivosimme, ja Antti

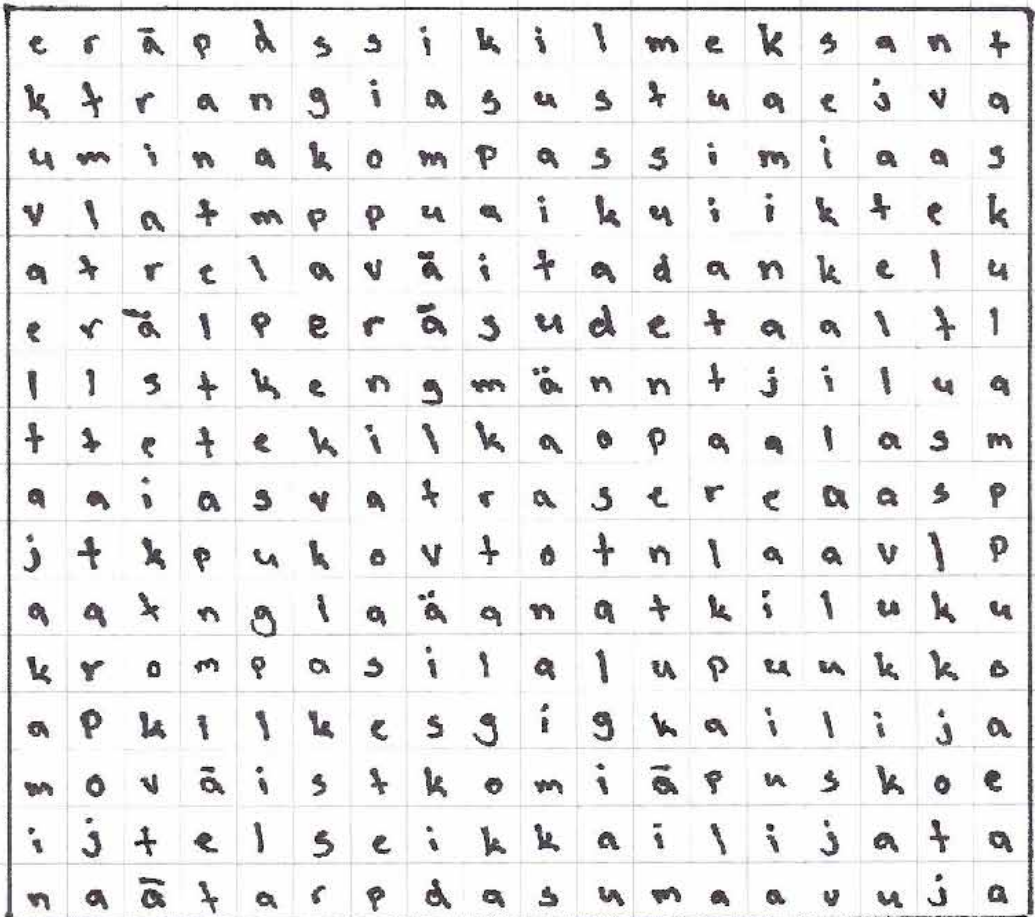
saapui myös paikalle auttamaan ja kuljet-
tamaan tavaroita takaisin kololle.

Saavuimme takaisin sateisena iltapäivänä
Espooseen. Retki sujui mainiosti, vain yksi

makuupussi halusi jäädä Kirilään jatkamaan
retkitunnelmaa, mutta sekin on noudettu tur-
vallisesti omistajansa luokse.

Minna Vääräniemi

eräsudet

sudenpentu

seikkailija

tarpoja

vaeltaja

kamina

telttä

laavu

trangia

väiski

hilke

nostalgia

punkko

kompassi

taskulamppu

Johtamista oppimassa

Aluejärjestömme Tapiiri järjesti Kiljavan leirikeskuksessa marraskuussa ns. vj-kurssin, nykyisen ryhmänohjaajakurssin. Lippukunnastamme kurssille osallistui allekirjoittaneen lisäksi Minna tyttötarjojaryhmästä. Kurssilla siis opeteltiin sudenpentu- ja seikkailijaryhmän johtamista sekä johtamistaitoja yleensä.

Kurssiin kuului alkutapaaminen Partioasemalla noin viikko ennen itse kurssia. Alkutapaamisessa tutustuimme mm. muihin kurssilaisiin, ohjelmauudistukseen sekä myös Partioasemaan.

Itse kurssi kesti perjantaista sunnuntaihin. Perjantai-ilta kului oikeastaan teltan pystyttämässä, sillä kurssin ensimmäisen yön kurssilaiset viettivät kamiinateltassa. Perjantaina oli ohjelmassa teltan kasaamisen lisäksi ainoastaan iltanuotio, jossa söimme myös iltapalan.

Lauantai sisälsi erilaisia ”oppitunteja” ryhmän johtamisesta. Tämän lisäksi ohjelmassa oli ulkoilua, leikkejä ja ruokailua. Opimme hyödyllisiä taitoja sekä saimme runsaasti uutta tietoa esimerkiksi erilaisista ongelmatilanteista sekä vartionjohtajan vastuusta ja velvollisuuksista.

Lauantain käännyttyä iltaan kävimme vielä lyhyellä yösuunnistuksella, ja sen jälkeen pääsimme saunaan ja pesulle. Illalla oli vielä vuorossa herkullinen seitsemän ruokalajin illallinen, jonka jälkeen kaikki olivat aivan täynnä ja tarpeeksi väsyneitä käydäkseen nukkumaan.

Sunnuntaina oli vielä pari opetustuokiota, jonka jälkeen oli kurssitodistusten jako. Sitten suuntasimmekin kohti kotia viettämään isänpäivää ja lepäämään.

Ville Vuorenmaa

Leidit Lahdessa

Tyttötarjojaryhmä Puumat suoritti Yhteiskunta-tarpponsa päätöksen eli majakan vierailemalla Lahdessa 22.11.2009

Lähdimme Helsingistä Z-junalla kohti Lahden kaupunkia. Kävimme työmiespatsoilla sekä urheilijapatsaalla. Matkalla hyppytorneille näimme kaupungintalon. Emme kuitenkaan jaksaneet käydä hyppytorneilla, joten aloitimme keltainen auto –leikin.

Kävimme syömässä Rossossa juhla-aterian. Ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi. Sen jälkeen kävimme kauppakeskus Triossa kuuntelemassa hätkähdyttävää teinikarkotinta (se oli karmiva). Shoppailimme Triossa, kävimme syömässä välipalaa ja lähdimme sen jälkeen kotiin.

Puumat

Juoruja

Nyt on todistettu, että lippukunnassamme on ahkeraa ja asiansa osaavaa porukkaa: Minnalle on töissä myönnetty kuukauden työntekijän arvonimi. Saisikohan siitäkkin merkin partio-paitaan?

Ahkeraa oli myös myyntityö joulunalustapahtumissa. Kirkolla MES:in adventtikalenterimyyjä seisoit tulijoita vastassa heti ovensuussa rivissä KeVan vuosikalenteri- ja arpamyyjien kanssa, ja herkkuliset leivonnaiset löysivät tiensä seurakuntasalista kävijöiden kahvipöytiin.

Eräsusiin saatiin taas yksi valkolakki lisää, kun Satu valmistui ylioppilaaksi. Onnea!

Itsenäisyyspäivänä kirkossa liput ja kantajat huojuivat, ja yksi piti taluttaa penkkiin kesken vuoron. Mankkaan Eräsusien lippu kuitenkin pysyi mallikkaasti ojennuksessa, eikä Minnallakaan ollut ongelmia tekstinluvussa.

Joulukalenterimyynti on käynyt kuumana. Pian nähdään, kuinka suuri lasti tonttumerkkejä Mankkaalle käärrätään.

Loppuja kalentereita palauttaessaan Tiina ja Satu päätyivät yllättäen partio-glögeille. Hyvä ajoitus ja herkullinen yllätys kelpaa aina, ja reissu venyikin suunniteltua pidemmäksi.

Partioaseman Kilke Shopissa vierailleiden lähteiden mukaan Kilke-huppareiden kokomittoitus on valtava. Yltää jopa lähelle MES-fleecejen kokoja, eli partiomittoitus on ilmeisesti täysin yleisestä kokoluokituksesta poikkeava tieteenala.

Ryhmien vetäjät ja kokousajat

Koko Eräsusien johtajiston tavoittaa sähköpostilla osoitteesta johtajat@erasudet.fi

Seikkailijaryhmä, Taskuravut, tiistaisin klo 17-18

Attila Suvi	040-842 7526	suvi.attila@erasudet.fi
Solansuu Tiina	050-357 0532	tiina.solansuu@erasudet.fi

Sudenpentulauma Tiikerit, tiistaisin klo 18-19

Attila Suvi	040-842 7526	suvi.attila@erasudet.fi
-------------	--------------	-------------------------

Seikkailijaryhmä, Bakteerit, tiistaisin klo 19-20

Heinonen Satu	050-544 9526	satu.heinonen@erasudet.fi
---------------	--------------	---------------------------

Poikasudenpentulauma Ketut, keskiviikkoisin klo 17-18

Vuorela Mikko	040-777 0337	mikko.vuorela@erasudet.fi
Heinonen Satu	050-544 9526	satu.heinonen@erasudet.fi

Tyttöseikkailijaryhmä, Pulut, keskiviikkoisin klo 18-19

Heinonen Satu	050-544 9526	satu.heinonen@erasudet.fi
---------------	--------------	---------------------------

Tyttötarpojaryhmä Puumat, keskiviikkoisin klo 19-20

Alkula Maarit	045-1150 724	maarit.alkula@erasudet.fi
Solansuu Kati	050-357 0547	kati.solansuu@erasudet.fi

Poikatarpojaryhmä Mangustit, keskiviikkoisin klo 19-20

Virtanen Otto	050-407 7391	otto.virtanen@erasudet.fi
---------------	--------------	---------------------------

Samoajaryhmä, tiistaisin klo 20-21, Satunnaisesti

Sofia Virtanen	050-328 8238	sofia.virtanen@erasudet.fi
----------------	--------------	----------------------------